

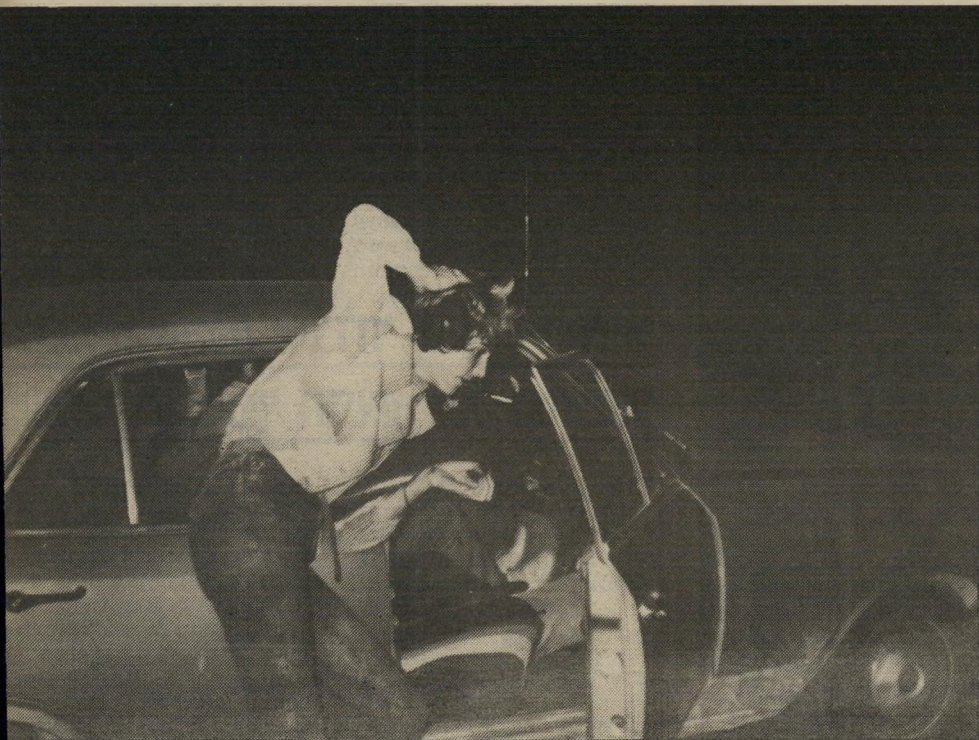

קוקסינל איזבל

התנגדתי והשוטר סתם לי את הפה והרביץ לי!"

כשהיו לי חמשת אלפים דולר נסעתי משווייץ לאנגליה למירפאה של ד"ר פיליפ. הייתי משתמשת אז בסמים קשים ולא אמרתי את זה לרופא. כמעט מתתי באמצע הניתוח. הנרקוזה לא השפיעה עלי.

אחרי הניתוח שכבתי כמה ימים בבית-חולים בלונדון ונסעתי לשווייץ לשנה, שם הופעתי כרקדנית סטריפטז'ו והיתה לי הצלחה. אני מרגישה שאני אשה מושלמת (המשך בעמוד 62)

טלי נכנסת למכונית של לקוח בתליברוך. אני לא אחזר למדינת-ישראל לעולם!"

עצמי ואמרת שאני מחפשת את טלי או נטלי. היא הסבירה כי נטלי נסעה הבוקר לח"ל וכי טלי "עלתה עם קליינט ותחזור בעוד כמה דקות". בינתיים עמדנו ושוחחנו. לידינו חלפו כמה מכוניות, חלקן עצרו. שאלתי אם אינני מפריעה לה בעבודה. היא אמרה כי היא עובדת כבר שעה וחצי ובמילא התכוננה לנוח. היא רוצה לספר לי על המיטרה ועל התלונה שהגישה נגד אותם שוטרים בבית המעצר בארבעיני. עמדנו כרוכב ושוחחנו. כעבור רגעים אחדים הגיעה טלי. הסבירתי לה מדוע אני נמצאת כאן וביקשתי לצלמן במקום העבודה.

קשה היה לשוחח שם וביקשתי אותן לבוא איתי. כשישבנו ושתינו קפה סיפרה איזבל מלמור: החיים כאן בארץ ממש גהינום. מתייחסים אלינו כמו אל זבל, בלי שום זכויות. עוצרים אותנו סתם וזורקים אותנו לבית-המעצר, שם עושה איתנו כל שוטר מה שהוא רוצה. אני התלוננתי על השוטרים, עשו מיסדר-זיהוי ואני הצבעתי על כולם. עכשיו סוף סוף יהיה להם מישפט. יש עוד שוטרים שלא הראו לי אותם ואני לא יודעת את השמות שלהם.

אני הייתי עצורה לפני שנה עם עוד חברה שהיא כמוני. פיתאום בא איה שוטר ואמר לי שאני גבר ושאווא איתו. בכיתי, לא רציתי להיפרד מהחברה שלי. ידעתי שהוא יענה אותי ואמרת לי את זה. הוא סחב אותי בכוח לאגף-הגברים. שם הכריח אותי לשכב איתו. זה היה עוד לפני הניתוח. אני התנגדתי והוא סתם לי את הפה והרביץ לי.

אני הייתי אחרי ניתוח של השתלת סיליקון בחזה. ניסיתי להגן על עצמי, אבל הוא היה חזק והכניס לי אגרוף בחזה ונפצעתי די קשה. צעקתי ואף אחד לא עזר לי. לא נתנו לי לפנות לממונים עליו.

במשך הימים שהייתי בבית-המעצר היו נכנסים כל מיני שוטרים לחדר. היו כאלה שהייתי צוחקת איתם והיו אומרים לי: "בחייך, תני לי מיספר" או "תמצצי לי" או לפעמים הייתי לוקחת את זה קל והייתי מסכימה. ראיתי את זה חפיה. אבל כשהם היו באים ממש בכוח, ומשפילים ומכאיבים, לא יכולתי יותר. קיבלתי סיוטים ונסעתי לחו"ל. גם עכשיו אני רק אורחת כאן בישראל. אני לא רוצה לחיות כאן בכלל. רק באתי לראות את המישפחה שלי. סבלתי מגיל ילדות.

רק יוצאי-דופן

ולדתי באנגליה והגעתי לארץ בגיל שנתיים. עד גיל 10 הייתי

לא היה מסוגל להתגבר על שלוש הקוקסינלים, למרת שכמה קצינים הועלו לאגף-הנשים. בסופו של דבר הוחלט לשחרר אותן מבלי להביאן לבית-המישפט. שאלתי את עצמי לשם מה היה כל המעצר הזה ואיוו מטרם השיגה המיטרה? הקוקסינלים נפרדו ממני בנשיקות והומינו אותי לבקרן במלון שבו הן גרות.

הייתי המומה מכל מה ששמעתי וראיתי באותו התא במשך אותה יממה. קשה היה לי להאמין שהסיפורים אכן נכונים וכי השוטרים התעללו בהן בצורה כה אכזרית ובלתי-אנושית.

ביום המישי קראתי בעיתון כי ששה שוטרים מואשמים בניצול מיני של קוקסינלים. נזכרתי ברברים שטיפרו לי בבית-המעצר והלכתי לחפש את שלוש הקוקסינלים.

אנשים בלי זכויות

הגעתי למלון מרינה ביום ששי בלילה בערב. הן לא היו שם. נסעתי למקום עבודתן בתליברוך. ביקשתי

שהילדים שלך יהיו כמונו. שהכנים ייצאו קוקסינלים והכנות זונות, שההורים שלהם יסבלו כמו ההורים שלנו! אנחנו בני-אדם. לא חיות-טרף שסוגרים אותנו בכלוב! אתם השוטרים, עלובי-החיים, אתם מביישים את המדים שאתם לובשים. אם היה לך מיקצוץ, לא היית הולך להיות שוטר, היית עובד בעבודה מכובדת ולא היית סאדיסט שנמצא כאן להוציא את התיסקולים שלך!"

מעצר לשם מה?

הקצין הלך והקוקסינלים החלו לבוכות. מקהלה של ככי נשמעה מן התא. ובין יכבה אחת לשניה קראו לי: "נעמי, תכתבי על מה ששוישים לנו כאן, אנחנו נספר לך הכל איך שהשוטרים מענים אותנו ו... אותנו בכוח".

שאלתי מבעד לסורגים איך זה ייתכן ובאלו נסיבות קורה דבר כזה. הן סיפרו כי בתקופה שלפני ניתוח-המיני נחשבו גברים, ואי ישבו באגף הגברים. השוטרים נהגו להיכנס לתא ולאליץ

קוקסינל טלי

בכל העולם מתנהגים אלינו כמו לכל אזרח אחר..."

אותן לבוא איתם במגע מיני בכל הצורות האפשריות. אם היו מסרבות, היו מכים אותן מכות איומות. הסיפורים ששמעתי מפיהן נראו לי מוגזמים ובלתי-מציאותיים, לא יכולתי לתאר לעצמי מצב, שבו אנשי מיטרה מתעללים בדרמיות מוכות-גורל כגון אלה. הן ישבו כלואות גם בזמן ארוחת-הערב וארוחת-הבוקר למחרת היום. בעלילה שוב צרחו הקוקסינלים צרחות איומות ואף שרפו את השמיכות בתא שבו שכנו.

האוכל שלא נאכל הושלך על הקירות מול התא, והמשקאות נשפכו על הריצפה. בבוקר היה הפרוורדר מרוח באיטריות, מרגרינה, תה וממרחדגים. הכל הסריח. הקירות היו מטונפים. איש

מנהגיהמונית שייקח אותי במקום שבו עובדות הקוקסינלים בזנות. למזלי, מצאתי נהג הבקי במקום, הוא הסביר לי כי הזונות "הרגילות" במקום המרוחק מעט משם. הנהג הזהיר אותי כי יתנפלו עלי שם ויכו אותי. אמרתי לו כי אין לו מה לדאוג ושהייה בסדר". בהגיעי לתליברוך ראיתי מכוניות רבות הנוסעות לכיוון חוה-הים. היו שם מכוניות מפוארות, מכוניות של האו"ם ומכוניות בעלות מיספר זר. אף זונה אחת ואף קוקסינל אחד לא נראו במקום. כמעט התייאשתי עד שראיתי מרחוק רמות שיררה מתוך מכונית. ירדתי מהמונית. הנהג חנה בצד. ניגשתי אל אותה רמות, הצגתי את